

i dette Thing, som jo er meget talrig repræsenteret, ikke vil indskrænke sig til en negativ Virksomhed saaledes som hidtil, men virkelig vil komme med positive, praktiske Forslag, som ere i Befolkningens Interesse, og som ville vise sig at være de, som bør sættes igjennem, og ikke det Forslag, som her foreligger; thi at dette er en Umulighed, tror jeg, at der er saa godt som Enstemmighed om i dette Thing. (Indenrigsministeren forlader Salen). Det gjør mig ondt, at den høitærede Minister nu gaar; thi jeg vilde netop have spurgt ham om, hvorledes han opfattede den Bemærkning, jeg igaar gjorde om dette Lovforslag, og som han forbigik, skjøndt han ellers var meget omhyggelig med at imødegaa de andre Indvendinger, der fremkom. Jeg tillod mig at yttre — og det gjentog det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti), som er saa særdeles sagkyndig i denne Sag — at jeg ansaa det for rimeligt, at slet ingen Sparekasser vilde gaa ind under dette Lovforslag, men at de alle vilde holde sig udenfor det, eftersom de Privilegier, Regjeringen byder dem, nemlig kun $\frac{1}{6}$ Procent af Indtøddene — det er Stempelsfriheden — ere saa ringe, at ingen Sparekasse har nogen alvorlig Interesse af at beholde dem. Jeg ønskede derom at høre den høitærede Ministers Mening. Efter den høitærede Ministers Foredrag igaar maa man nemlig antage, at dette netop er Grundprincippet i hele Loven: Staten giver Privilegier og er derfor ogsaa berettiget til at fordrø visse Regler iagttagne. Det sagde den høitærede Minister igaar var Grundprincippet i hele Loven; men falder hele denne Lantebygning bort derved, at Sparekasserne sige: „Vi have ikke Brug for Særes Privilegier; vi kunne godt undvære dem“, og saa unddrage sig hele Lovens Virkninger, saa sidde vi alle her i en meget slem Situation, som Ministeren har ført os ind i ved dette Lovforslag, hvis vi ikke være blevne opmærksomme paa denne Fare. Jeg vil derfor sætte megen Pris paa af den høitærede Ministers Mund at høre, om han deler denne Anskuelse, som det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds og jeg have udtalt, eller ikke; om han, der maa kjende Forholdene meget nøiere end vi, fra Regjeringens Standpunkt deler den Opfattelse, at det er sandsynligt, at Sparekasserne ville holde sig udenfor Loven eller ikke. — Der er et andet væsentligt Punkt, jeg tillod mig at fremhæve, og hvor jeg maatte antage, at jeg var i fuld Overensstemmelse med den høitærede Minister, og det var Spørqsmaalet om Drettelse af en Statssparekasse. Med den høitærede Minister er jeg fuldkommen enig i, at det gælder om at stille Sparerne saa sikkert som muligt, og Intet kan dog være sikkrere end en af Staten garanteret Sparekasse, som det jo er let at oprette ved Siden af de bestaaende. Jeg kunde ønske at høre en Udtalelse af den høitærede Minister om, hvorvidt han er tilbøjelig til at gaa ind paa et saadant Forslag eller ikke. —

Jeg skal endnu kun bemærke, at jeg tror, at den ærede Minister, ikke tager rigtigt Syn paa det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Sørup), naar han altid opfatter ham alvorlig. Det ærede Medlem er fortrinnsvis Ironiker, og jeg tror, at han har været det under de to sidste Lovforslag, vi have behandlet, nemlig Vandloven og denne Lov. Det ærede Medlem, som nu er fraværende, har hver Gang sagt, at der var Noget i Lovene, der kunde bruges, men naar han skulde vise, hvad det var, var det i Reglen saadanne Ubetydeligheder, at man maatte sige, at det Lovforslag, der vilde fremkomme, naar han skulde række sin Haand dertil, var noget helt Andet end det foreliggende. Der var maasse Noget, der lignede et Par Punkter, men det Væsentlige, det, den høitærede Minister lagde Bægt paa, var borte. Endnu en Bemærkning skal jeg tillade mig, og som jeg tror ikke er uberettiget, den nemlig, at jeg hørte den ærede Minister anfille en Undersøgelse af, hvorvidt der i dette Thing var flere Sparere end Sparekassebestyrere, og den ærede Minister antydede, at her var flere Bestyrere end Sparere. En saadan Undersøgelse finder jeg aldeles uberettiget. Vi repræsenterer alle Valgkredse, hvori der baade findes Sparere og Sparekassebestyrere, og Folk, der have Interesse i Sparekasserne og vi repræsenterer først og fremmest Staten, og det er kun de Interessere, og ikke de partikulære Interessere, man er berettiget til at forudsætte skal komme til Orde her i denne Sal.

Indenrigsministeren (Skeel): Det Sidste, det ærede Medlem bemærkede, er fuldkommen rigtigt; men en faktisk Omstændighed som den, jeg antydede, kan maasse dog give en Forklaring til den Stemning, der har vift sig lige overfor dette Forslag. Jeg skal ikke indlade mig paa en Undersøgelse af, hvorvidt et enkelt Medlem mener, hvad han siger eller ikke, jeg anser mig for forpligtet til at tro, at her ikke ironiseres, og at ethvert Medlem taler alvorligt, og saaledes har jeg ogsaa opfattet dette ærede Medlem. Naar den ærede Rigsdagsmand forøvrigt sagde, at det maatte kunne ses deraf, at det omtalte Medlem samtidigt med, at han sagde, at Lovforslaget egnede sig til Undersøgelse, og at der dog maasse kunde komme Noget ud af det, har vift sig at være Hovedmodstander af alle væsentlige Punkter, saa er det ikke Tilfældet. Jeg skal imidlertid forlade denne Undersøgelse af, hvilken Betydningen har været af, eller hvilken Bægt der kan tillægges, hvad et enkelt Medlem har yttret. Det ærede Medlem stillede et Spørqsmaal til mig, som er fuldkommen overflødig, thi jeg har udtalt mig meget bestemt i den Henseende. Jeg har udtalt som min Overbevisning, og den fastholder jeg, at, hvis denne Lov kommer ud, vil ingen Sparekasse kunne undvære Regjeringens Stadfæstelse paa sine Vedtæg-